

Placówka "ESTELET"

L.dz. 457/44

New York, 1.V.44.

Raport prasowo-wojsk.

Zr.Plac.Salvador

Szef Oddziału Inf.Wyw.Szt.N.W.
/przez Szefa Wydz.Wyw./

W załączeniu przedstawiam raport prasowo-wojskowy z prasy argentyńskiej za czas od 1 do 10 kwietnia 1944 r. opracowany na podstawie meldunku Plac.Salvador.

Kierownik Placówki

Załącznik

~~MARACZ~~

RAPORT WOJSKOWO-PRASOWY

za czas od 1 kwietnia do 10 kwietnia
1944 r.

T R E S C:

I. WIADOMOSCI WOJSKOWE

1. Możliwości operacyjne armii sowieckiej
2. Taktyka niemiecka na froncie wschodnim
3. Ocena sytuacji wojennej
4. Różne wiadomości wojskowe

II. WIADOMOSCI LOTNICZE

1. Niemiecka metoda opl.

III. SYTUACJA W NIEMCZECH

1. Ogólna sytuacja i nastroje
2. Nasłuch stacji radiowych
3. Handel zagraniczny Niemiec
4. Ceny w przemyśle wojennym
5. Surowce strategiczne

IV. RÓZNE

1. Odbudowa przemysłu w Rosji

I. WIADOMOSCI WOJSKOWE.

1. Możliwości operacyjne armii sowieckiej. Jak długo Niemcy stosują taktykę obrony elastycznej oraz skracania frontu celem dysponowania możliwie wielką ilością dywizji w odwodzie - tak długo armia sowiecka dysponuje następującymi możliwościami w zakresie operacyjnym:

a/ uderzenie od Zatoki Fińskiej aż po bagna Prypeci na niziny państw bałtyckich i Polski, w myśl pierwotnego planu marsz. WOROSZYŁOWA;

b/ w przypadku zatrzymania się na "linii Curzona" bez podejmowania inicjatywy w kierunku zachodnim - uderzenie w kierunku południowo-zachodnim w Karpatach, celem uzyskania efektów militarnych i psychologicznych w Europie Środkowej;

c/ szybkie uderzenie formacji pancernych i kawalerji w kierunku serca Rumunii i dorzecza Dunaju, na co pozwalają płaskie i słabo ufortyfikowane terytoria między Prutem i Dunajem oraz pomiędzy Karpatami Transylwanskimi a Morzem Czarnym.

Każda z tych trzech operacji będzie musiała spowodować zmianę niemieckich planów taktycznych, polegających przypuszczalnie na ustaleniu linii ufortyfikowanej, idącej schodami w górę Polski, Karpat i Rumunii.

/CABILDO z dn. 31.III.44 - ag. SADRA - SZTOKHOLM/.

2. Taktyka niemiecka na froncie wschodnim. Taktyka "wokta" -

Taktykę tę stosowali Niemcy w pierwszych miesiącach wojny z Rosją, tworząc szybkimi marszami naprzód odpowiednio głębokie "worki", w których była następnie likwidowana żywa siła przeciwnika.

Sowieckie naczelne dowództwo wykorzystało odpowiednio otrzymaną wówczas lekcję, stosując obecnie taktykę w skali znacznie szerszej oraz uzupełniając ją procederem, stosowanym w ostatniej fazie wojny w Hiszpanii.

Taktyka "jeża" - Taktykę tę wynaleźli Niemcy zimą 1941/42 roku. Polega ona na upartym trzymaniu się w miastach i na stanowiskach ufortyfikowanych we wszystkich punktach o znaczeniu podstawowym. Zakłada ona się przytem, że przeciwnik będzie usiłował odseparować od siebie i okrążyć te stanowiska, dostając się jednak przytem w zastawione zawczasu pułapki oraz w kombinowany ogień krzyżowy.

W dziury, pozostawione rozmyślnie pomiędzy ufortyfikowanymi stanowiskami, penetrowały często potężne siły rosyjskie, co było przedstawione w komunikatach wojennych jako oskrzydlenie, względnie otoczenie danego stanowiska. W rzeczywistości jednak stanowiska te były doskonale chronione od tyłu i od skrzydeł i dysponowały wielkimi magazynami sprzętu wojennego i zaopatrzenia, uzupełnianego stale przez transportowce Luftwaffe. Korzystne wyniki tego systemu były widoczne, jednakże Niemcy popełnili błąd przez generalizowanie tego postępowania, stosując je nieostrożnie w całkiem odmiennych sytuacjach. W ten sposób pozostawione setki tysięcy żołnierzy pod Stalingradem, ufając w "system jeża" na olbrzymią skalę i nie obawiając się posunięcia się wojsk rosyjskich na tyły i na skrzydła obleźniczej armii gen von PAULUSA. Ufano przytem w przybycie na czas odwodów, co jednak zawiodło.

Tego ciężkiego błędu nie skotygowano, lecz przeciwnie - trwano w nim nadal, powtarzając go nad Morzem Czarnym oraz pomiędzy Dnieprem a Bugiem, co doprowadziło m.in. do poddania się garnizonu w Nikołajewie.

/LA RAZON z dnia 3.IV.1944r./

3. Ocena sytuacji wojennej. Przy ocenie przyczyn odwrotu niemieckiego na froncie wschodnim przypuszczano dość powszechnie, że Niemcy cofają się celowo w myśl ustalonego zgóry planu celem zamknięcia się celowo w swej "fortecy europejskiej".

Teoria ta doznała zachwiania z chwilą przejścia przez Rosjan dawnej granicy rumuńskiej oraz dotarcia do granic węgierskich. Mimo to niemieckie źródła informacyjne nadal obstają przy twierdzeniu, iż jest wykonywany pewien obmyślony zgóry plan operacyjny, którego szczegółów nie mogą ujawnić.

Na rozwój sytuacji na froncie wschodnim wpływa ta okoliczność, iż dowództwo niemieckie było zmuszone wycofać z tego frontu liczne dywizje celem wzmocnienia garnizonów, mających stawić czoło oczekiwanej inwazji kontynentu od zachodu.

Sztab niemiecki nie zdołał znaleźć dostatecznej ilości odwodów na zatkanie wyłomów, otworzonych przez Rosjan przy stosowaniu ich normalnej taktyki, polegającej na zmasowaniu na niewielkim stosunkowo odcinku możliwie dużej ilości elementów szturmowych.

/CABILDO z dnia 1.IV.44. - ag.SADRA -BERNO I SZTOKHOLM/.

Jak podają źródła niemieckie - strategia naczelnego dowództwa Wehrmachtu dąży do możliwie największego wyniszczenia sił nieprzyjaciela, co uwidoczniło się podczas walk na Ukrainie, w Besarabii oraz pod Cassino i Anzium. Główna uwaga skoncentrowana jest na froncie wschodnim.

Odwody Rzeszy nie uległy redukcji. Dzięki współpracy wojsk sprzymierzonych zdołano zapobiec ostatecznie dezorganizacji na Bałkanach, która groziła na skutek kapitulacji Włoch.

/DEUTSCHE LA PLATA ZEITUNG z dn. 8.IV.44.-ag.SADRA -SZTOKHOLM/.

4. Różne wiadomości wojskowe. Niemieckie władze wojskowe zaminowały wody dolnego biegu Dunaju oraz rzekę Cisę.

Wskutek posuwania się armii sowieckiej, ucieka masowo rumuńska ludność w Mołdawii, powodując zatarasowanie szos, czemu energicznie przeciwdziałają władze niemieckie.

/ D.LA PLATA ZEIT. z 6.IV.44.-ag.SADRA -BERNO I SZTOKHOLM/.

II. WIADOMOSCI LOTNICZE.

1. Niemiecka metoda opl. Niemiecki ekspert lotniczy, podpułkownik von OLBERG oświadczył za pośrednictwem rozgłośni berlińskiej że nowe metody nieprzyjaciela, mające na celu ochronę bombowców przed nowym systemem lokalizacji, nie dały wyniku.

Nowa metoda niemiecka, wprowadzona w marcu r.b. polega na obserwowaniu fal głosowych i została wprowadzona na terenie Niemiec i państw okupowanych w zachodniej Europie. Dzięki niemu notuje się każdy ruch samolotu, względnie formacji lotniczych.

/ DUETSCHER LA PLATA ZEIT. z dn. 2.IV.44 -ag.SADRA-SZTOKHOLM/.

III. SYTUACJA W NIEMCZECH.

1. Ogólna sytuacja i nastroje. Pod wpływem wydarzeń wojennych uległo w Niemczech deformacji tradycyjne pojęcie rodziny. Ilość nieślubnych dzieci jest niezwykle wielka. Posiadanie przez niezamężną kobietę dziecka nie jest uważane za dyskryminację. W ogłoszeniach, umieszczanych w prasie niemieckiej, spotyka się stale zwrot "panna z dzieckiem", który nikogo nie dziwi. Częste są ogłoszenia, w których "panna z dzieckiem" poszukuje wolnego pokoju,

mieszkania na okres wakacji, względnie męża.

Handel zamienny. Handel taki jest tolerowany i odbywa się częściowo za pośrednictwem ogłoszeń w prasie. Spotykane są przytem oferty dość niezwykłe, jak np. : "Łóżko w schronie plot. za parę butów z Rosji"; "Składana łożnia parowa za rower męski"; "Prawie nowe ręczniki wzamian za koszule"; "Weloń ślubny wzamian za sandały" i t.p..

/ARGENTINISCHES TAGEBLATT z dnia 8.III.44./

2. Nasłuch stacji radiowych, język neutralnych i nieprzyjacielskich jest surowo karany w Niemczech. Wydawnictwo "RUNDFUNKARCHIV" opublikowało w październiku, listopadzie i grudniu 1943 r. znaczną ilość wyroków przeciwko t.zw. "Schwarzhoerer", t.zn. osobom słuchającym zakazane stacje zagraniczne. Wyroki te zostały wydane w Berlinie, Hamburgu, Dreźnie, Schwerin, Dortmundzie, Magdeburgu, Jena, Królewcu oraz w bardzo wielu wypadkach na terenie Austrii: w Wiedniu, Grazu, Loeben i in..

Treścią wyroków jest w licznych wypadkach kara śmierci, względnie kara więzienia od 3 do 10 lat. Gdy wypadki wojenne kształtowały się na korzyść Niemiec, bardzo rzadkie były wyroki surowe; kara ograniczała się przeważnie wówczas do konfiskaty aparatu. Dopiero od 1941 r. zaczynają pojawiać się coraz ostrzejsze wyroki.

Pomiędzy zasądzonymi znajdują się ludzie ze wszystkich warstw społecznych.

/ARGENTINISCHES TAGEBLATT z dnia 7.IV.1944 r./

3. Handel zagraniczny Niemiec. Na podstawie układu zawartego z niemieckimi firmami chemicznymi, Turcja ma otrzymywać z Niemiec środek przeciwko malarii "Afebrin", zastępujący chininę, wzamian za co ma dostarczyć Niemcom opium.

Turecki ambasador w Berlinie SAFET ARIEKHAN oświadczył, iż tureckie ministerstwo handlu opracowało już projekt wznowienia niemiecko-tureckiego traktatu handlowego, który wygasa pod koniec maja 1944 r.

/ARGENTINISCHES TAGEBLATT z dnia 9.IV.44./

4. Ceny w przemyśle wojennym. Na podstawie decyzji ministra produkcji wojennej SPEER'a, została utworzona sieć nowych urzędów p.n. "AMTSGRUPPE PREISBILDUNG". Organizacja ta posiada charakter centralnego urzędu dla ustalania cen przy zamówieniach zbrojeniowych.

Ustalanie cen w przemyśle wojennym spoczywało doniedawna w ręku naczelnego dowództwa Wehrmachtu; na początku 1943 r. zostało ono przejęte przez "PRODUCTIONS-MINISTERIUM".

Określenie "badanie cen" /Preispruefung/ obejmuje ustalanie ceny przy zamówieniach zarówno pojedynczych jak i masowych /Einheits- und Gruppenpreise/.

Decyzja w sprawie cen na zamówienia wojenne należały pierwotnie do kompetencji "komisarza cen", jednakże już pod koniec 1941 r. naczelne dowództwo Wehrmachtu zastrzegło tę kompetencję sobie i utworzyło specjalny "ARBEITSTAB FUER GRUPPENPREISBILDUNG", na którego czele stanął prof. G. FISCHER z Uniwersytetu w Monachium. Obecna reorganizacja stanowi wyraz jeszcze jednego zwycięstwa partji nad armią. Obecnie żadne z dowództw armii, lotnictwa i marynarki nie posiada prawa do tworzenia "PREISPREUFUNGSSTELLEN" bez zgody ministerstwa produkcji.

Ceny na zamówienia grupowe i pojedyncze ustalane są na 6 mie-

sięcy naprzód.

sięcyxnaprzód

/ARGENTINISCHES TAGEBLATT z dnia 4.IV.1944./

5. Surowce strategiczne.

CHROM. W Stambule oświadcza się, że dostawy rudy chromowej z Turcji do Niemiec są obecnie trzykrotnie wyższe niż były przeciętnie w r.1943.

MOLIBDEN. Finlandja i Norwegja pokrywają w 100% zapotrzebowanie Niemiec na molibden. Po zniszczeniu norweskich kopalni molibdenu w Knaben, Finlandja zwiększyła eksport tego metalu do Niemiec, pokrywając obecnie 30-40% zapotrzebowania.

NIKIEL. Fińskie kopalnie w Petsamo stanowią główne źródło dostaw niklu dla Niemiec, pokrywając 50-60% całości zapotrzebowania.

MIEDZ. Zaopatrzenie w miedź stanowi jeden z najsłabszych punktów w gospodarce wojennej Niemiec. Norwegja i Finlandja dostarczają 20% ogólnego zapotrzebowania Niemiec.

CELULOZA. Ewentualne odpadnięcie Finlandji od Niemiec stanowiłoby ciężki cios dla tych ostatnich w zakresie zaopatrzenia w drzewo i w celulozę. Surowce te używane są w Niemczech do produkcji namiastek, włókien w przemyśle tekstylnym, gazu drzewnego dla generatorów, dla odbudowy baraków w miastach zniszczonych nalotami i t.p.

Fińskie drzewo jest tembardziej potrzebne Niemcom, że w Polsce Czechosłowacji, Jugosławiji, Rumunii i Austrii była prowadzona rabunkowa gospodarka drzewna, w wyniku której zostały wycięte nawet te lasy, które miały iść na wyrąb dopiero po 30 latach.

/ARGENTINISCHES TAGEBLATT z dnia 3 i 9.IV.1944./

IV. ROZNE.

1. Odbudowa przemysłu w Rosji. System przemysłowy Rosji doznał osłabienia o 50% w porównaniu z potencjałem przedwojennym.

W tegorocznym budżecie ZSSR przeznaczone zostało 16,000 milionów rubli na odbudowę przemysłu na terytoriach odbitych, zaś 29,000 milionów na budowę nowych zakładów.

Wydatki na obronę krajową wynoszą 128,400 milionów rubli. Ogólnie biorąc - na powrót do normalnych warunków przeznaczają się 7% wydatków budżetowych.

/EL MUNDO z dnia 4.IV.1944r./